

8 Αυγούστου 2024

Ο Άγιος νεομάρτυς Αναστάσιος ο εν Θεσσαλονίκη μαρτυρήσας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ι.Ναός Αγίου Γεωργίου στη Σόφια (Βουλγαρία)

Μαρτύρησε στη Θεσσαλονίκη στις 8 Αυγούστου 1794

Ο άγιος νεομάρτυς Αναστάσιος ήταν Βούλγαρος στην εθνικότητα. Καταγόταν από την επαρχία Στρώμνιτσα (αρχαία Τιβεριούπολη). Ήταν ένας όμορφος νέος, ηλικίας είκοσι ετών. Εργαζόταν στη Θεσσαλονίκη, σ' ένα οπλοποιείο. Κάποια μέρα ο μάστοράς του ήθελε να βγάλει από την πόλη, λαθραία, μερικά τούρκικα ενδύματα που είχε. Κατάφερε με τα πολλά να πείσει τον νέο να φορέσει μια φορεσιά και έτσι να την βγάλει από την πόλη, περνώντας την πόρτα του κάστρου ως Τούρκος τάχα. Βγαίνοντας από την πόλη τον σταμάτησαν όμως για τον φόρο του χαρατσιού. Τότε τους αποκρίθηκε ότι είναι Τούρκος και οι Τούρκοι δεν πληρώνουν χαράτσι. Εκείνοι τότε του ζήτησαν να κάνει ομολογία πίστεως, σαλαβάτι, για να βεβαιωθούν πως είναι μουσουλμάνος.

Μόλις τ' άκουσε ο νέος έμεινε άφωνος διότι όχι μόνο δεν ήξερε τι είναι σαλαβάτι αλλά και βέβαια δεν ήθελε να κάνει ομολογία πίστεως στο ισλάμ. Αμέσως τον άρπαξαν και δέρνοντάς τον, ως καταφρονητή του μωαμετισμού, τον πήγαν στον χαρατσή, υπεύθυνο της είσπραξης του φόρου. Αυτός, αφού τον εξέτασε και τον πίεσε να γίνει μουσουλμάνος και δεν το κατάφερε, τον έστειλε στον ανώτερό του. Εκεί αρχικά ο αγάς ξεκίνησε με κολακείες, υποσχέσεις και κατόπιν τρομακτικούς φοβερισμούς.. Ο νέος όμως έμενε σταθερός διορθώνοντας συνεχώς το σφάλμα που

είχε κάνει και λέγοντας : Χριστιανός είμαι και την πίστη μου δεν την αλλάζω. Μετά τον αγά οδηγήθηκε, με τη γνώμη του μουφτή της πόλης, στον δικαστή, μαζί με πέντε Τούρκους μάρτυρες, οι οποίοι κατέθεσαν ότι ειρωνεύτηκε και εξύβρισε την πίστη τους. Ο δικαστής χρησιμοποίησε μάταια πολλούς τρόπους για να μεταβάλει την γνώμη του μάρτυρος. Στο τέλος διέταξε να τον δέσουν αλύπητα και τον έκλεισε στην φυλακή σιδηροδέσμιο. Για δεύτερη φορά τον έφερε μπροστά του αλλά πάλι ο μάρτυς ήταν αμετάπειστος. Αυτή τη φορά τον ράβδισε και τον έκλεισε στη φυλακή με βαρύτερα δεσμά. Ο Άγιος με την χάρη του Χριστού παρέμενε σταθερός και τα υπέμενε όλα αγόγγυστα. Μετά την τρίτη μάταιη προσαγωγή του μάρτυρα τον έστειλε ο δικαστής στον μουσελίμη, ανώτατο διοικητικό υπάλληλο. Ξεκίνησε κι αυτός με τις κολακείες και τις υποσχέσεις . Και τι δεν του πρόσφερε ο υλιστής εκείνος, σαν να ήταν κάτι σπουδαίο, και τι δεν του έταξε , μπιστόλες ασημένιες, σπαθί, ρούχα βελουδένια, φλουριά χίλια, να τον κάνει και υπασπιστή του, μόνο να γίνει τούρκος.

Βλέποντας πως με τις κολακείες δεν τα καταφέρνει , άρχισε τα βασανιστήρια. Τον έδειραν σκληρότατα, τον έκλεισαν στη φυλακή με αλυσίδες στο λαιμό και τα χέρια, με τα πόδια στο τιμωρητικό ξύλο, του έμπηξαν καλάμια στα νύχια και όλη την ημέρα τον τυραννούσαν. Πολλές φορές τον έφερναν, βασανισμένο και καταματωμένο, μπροστά στον μουσελίμη που τον πίεζε ποικιλότροπα να εξισλαμισθεί . Όμως ο μάρτυς συνεχώς έλεγε : Χριστιανός είμαι , δεν αρνούμαι την πίστη μου. Απελπίστηκε πια ο μουσελίμης και διέταξε να τον κρεμάσουν έξω από την καινούργια πύλη, παραγγέλλοντας να τον παρακινούν συνεχώς στο δρόμο να τουρκέψει.

Εξουθενωμένος όμως ο μάρτυς από τα βασανιστήρια δεν κατάφερε να φτάσει στον τόπο της εκτέλεσης .

Κατά τη διάρκεια της διαδρομής παρέδωσε την αγία ψυχή του στα χέρια του αθλοθέτη Κυρίου του.